

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: GŽ-2796/2017

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Katice Lučić kao predsjednice vijeća te Jasne Momirović i Ivanke Mašić kao članica vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Ivane Vorel Mikša kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljene pravne osobe Javne ustanove za upravljanje Park-šumom Marjan i okrivljene odgovorne osobe Roberta Koharevića, zbog prekršaja iz članka 228. stavka 1. točke 2. i stavka 2. Zakona o radu (NN broj: 93/14, 127/17 i 98/19), rješavajući o žalbi okrivljenih Javne ustanove za upravljanje Park-šumom Marjan i Roberta Koharevića, podnesenoj putem branitelja Dragana Mijoča, odvjetnika u Splitu, protiv presude Prekršajnog suda u Splitu, broj: Pp G-915/17-27 od 25. kolovoza 2017. godine, na sjednici vijeća održanoj 27. svibnja 2020. godine

p r e s u d i o j e :

1. Odbija se kao neosnovana žalba okrivljene pravne osobe Javne ustanove za upravljanje Park-šumom Marjan i okrivljene odgovorne osobe Roberta Koharevića i potvrđuje prvostupanjska presuda.
2. Na temelju članka 138. stavka 2. točke 3.c) Prekršajnog zakona (NN broj: 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18) okrivljeni Javna ustanova za upravljanje Park-šumom Marjan i Robert Koharević dužni su naknaditi trošak žalbenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 (dvjesto) kuna, svaki, u roku od 30 dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

Pobijanom presudom okrivljenici su proglašeni krivima i uz primjenu članka 37. Prekršajnog zakona kažnjeni novčanim kaznama i to okrivljena pravna osoba Javna ustanova za upravljanje Park-šumom Marjan u iznosu od 8.000,00 (osamtisuća) kuna, a okrivljena odgovorna osoba Robert Koharević u iznosu od 800,00 (osamsto) kuna, zbog prekršaja iz članka 228. stavka 1. točke 2. i stavka 2. Zakona o radu, opisanog u izreci.

Istom presudom okrivljenici su obvezani na naknadu troškova postupka u paušalnom iznosu od 200,00 (dvjesto) kuna, svaki.

Protiv prvostupanjske presude okrivljenici su putem branitelja pravodobno podnijeli žalbu iz svih žalbenih osnova.

Žalitelji predlažu da se iz razloga navedenih u žalbi, ista prihvati.

Žalba nije osnovana.

Rješavajući predmet te ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, u smislu odredbe članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona (NN broj: 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18), uz ocjenu navoda žalbe, ovaj sud je utvrdio da pobijanom presudom nisu počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točke 6., 7., 9. i 10. Prekršajnog zakona, povrede materijalnog prava na štetu okrivljenika, niti je nastupila zastara prekršajnog gonjenja, što su povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, te da nisu počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka na koje ukazuju žalitelji i da je prvostupanjski sud u potpunosti i pravilno utvrdio činjenično stanje, na temelju kojega je pravilno pravno označio djelo okrivljenika kao prekršaj iz primijenjenog propisa.

Neosnovano okrivljenici ističu da su pobijanom presudom počinjene bitne povrede iz članka 195. stavka 1. točke 11. i stavka 2. Prekršajnog zakona jer je prvostupanjski sud dao valjano obrazložene razloge, na temelju kojih je donio zaključak o krivnji okrivljenika, s kojima se slaže i ovaj sud. Naime, iz Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta, u koji je prvostupanjski sud izvršio uvid, proizlazi da je za radno mjesto na kojem je zaposlena Marijana Carevski Balić, kao poseban uvjet propisano zvanje: društveni smjer, profesor, dok iz Integriranog popisa akademskih naziva i akademskih stupnjeva proizlazi da teologija kao znanost spada u područje humanističkih znanosti, kako je to valjano obrazložio i prvostupanjski sud.

Stoga, iako je uvjerljiva obrana okrivljenika u dijelu u kojem tvrde da nisu znali tj. da su bili u zabludi, misleći kako društvenim smjerom obuhvaćaju i humanističke znanosti, zbog njihove povezanosti i srodnosti, ta je zabluda bila otklonjiva jer su isto trebali provjeriti u klasifikaciji znanosti.

Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je, na temelju provedenih dokaza, imao dovoljno osnova za zaključak da su okrivljenici počinili prekršaj koji im se stavlja na teret.

Zaključak prvostupanjskog suda o krivnji pravilan je te uvjerljivo i argumentirano obrazložen, a žalbeni navodi ne dovode u sumnju pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o rezultatu dokaznog postupka.

Nadalje, ispitujući odluku o prekršajnopравnim sankcijama, ovaj sud je utvrdio da su kazne okrivljenicima odmjerene razmjerno težini djela koje su počinili i stupnju njihove odgovornosti pri čemu je prvostupanjski sud na strani okrivljenika našao olakotne okolnosti, uz izostanak otegotnih okolnosti te im je, uz primjenu članka 37. Prekršajnog zakona, kazne ublažio ispod najnižeg iznosa zakonom propisane novčane kazne za tu vrstu prekršaja. Naime, za predmetni prekršaj zakonom je propisana kazna u rasponu od 31.000,00 kuna do 60.000,00 kuna za pravnu osobu poslodavca, te u rasponu od 4.000,00 kuna do 6.000,00 kuna za odgovornu osobu, pa se izrečene kazne ne ukazuju prestrogima. Također, žalitelji su upozoreni na mogućnost plaćanja dvije trećine izrečenih novčanih kazni, u skladu s odredbom članka 152. stavka 3. Prekršajnog zakona.

Svoju je odluku valjano obrazložio prvostupanjski sud na način koji u cijelosti prihvaća i ovaj sud pa, unatoč iznesenim žalbenim navodima okrivljenika, ovaj sud nije našao osnova za daljnje ublažavanje, već znatno ublaženih novčanih kazni, te smatra da će se izrečenim kaznama ostvariti svrha kažnjavanja.

Također, ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno i zakonito, na temelju članka 139. stavka 5. Prekršajnog zakona, a budući da je žalitelje proglasio krivima, obvezao na naknadu troškova prekršajnog postupka. Visina paušalne svote, određena po prvostupanjskom sudu, gotovo je na donjoj granici okvira paušalne svote (od 100,00 kuna do 5.000,00 kuna) određene Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka (NN 18/13) i primjerena je s obzirom na složenost i trajanje postupka.

Paušalni iznos troškova žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 138. stavka 2. točke 3.c) Prekršajnog zakona, koja propisuje da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o žalbi tužitelja i okrivljenika, ili samo o žalbi okrivljenika, te je trebalo, na temelju članka 139. stavka 3. i 5. Prekršajnog zakona, obvezati svakog od okrivljenika na naknadu paušalnog iznosa troškova drugostupanjskog prekršajnog postupka, uzimajući u obzir složenost i trajanje postupka pred ovim sudom, u rasponu od 100,00 kuna do 5.000,00 kuna, u skladu s okvirima određenim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka.

Zbog izloženih razloga trebalo je žalbu okrivljenika odbiti kao neosnovanu i presuditi kao u izreci.

U Zagrebu 27. svibnja 2020. godine

Zapisničarka:

Ivana Vorel Mikša, v.r.

Predsjednica vijeća:

Katica Lučić, v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Splitu, u 6 otpravaka: za spis, okrivljenike, branitelja i tužitelja.

za brojnost otpravka – ovlašteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice:
Edita Vrkljan

